



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 32/10
17.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Мирјаном Пузовић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 4. у вези члана 195. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 559/09 од 21.08.2009. године, подигнутом против правноснажне пресуде Општинског суда у Новом Кнежевцу К. 130/08 од 22.12.2008. године и Окружног суда у Зрењанину Кж. 194/09 од 29.04.2009. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, у присуству браниоца окривљеног адвоката С.Т, дана 17. марта 2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 559/09 од 21.08.2009. године, подигнут против правноснажних пресуда Општинског суда у Новом Кнежевцу К. 130/08 од 22.12.2008. године и Окружног суда у Зрењанину Кж. 194/09 од 29.04.2009. године, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Општински суд у Новом Кнежевцу пресудом К. 130/08 од 22.12.2008. године окривљеног Д.С. је на основу члана 355. тачка 3. ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 4. у вези члана 195. став 3. у вези става 1. КЗ РС.

Другостепеном пресудом Окружни суд у Зрењанину Кж. 194/09 од 29.04.2009. године, одбио је као неосновану жалбу Општинског јавног тужиоца у Новом Кнежевцу и потврдио првостепену пресуду.

Против обе правноснажне пресуде, захтев за заштиту законитости подигао је Републички јавни тужилац под бројем Ктз. 559/09 од 21.08.2009. године, због битне повреде кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и утврди да је пресудама Општинског суда у Новом Кнежевцу К. 130/08 од 22.12.2008. године и Окружног суда у Зрењанину Кж. 194/09 од 29.04.2009. године повређен кривични закон у корист окривљеног Д.С.

Бранилац окривљеног Д.С, адвокат С.Т. поднео је одговор на захтев за заштиту законитости, истичући да су наводи из поднетог захтева неосновани, јер првостепени и другостепени суд у проведеном кривичном поступку нису учинили битну повреду одредаба кривичног поступка на коју се неосновано указује у поднетом захтеву, с`предлогом да се захтев за заштиту законитости одбије као неоснован.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца и окривљеног Д.С, а у присуству браниоца окривљеног, адвоката С.Т, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву и одговора на поднети захтев браниоца окривљеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Према налажењу Врховног касационог суда у поднетом захтеву се неосновано указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП уз истицање да пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама. Заправо, по ставу тужиоца, из датих разлога се не види да ли би окривљени да је имао бочне ретровизоре могао уочити оштећеног који се кретао бициклом по банкини и претицао трактор окривљеног и у складу са тим предузео одговарајуће радње сагласне саобраћајној ситуацији, а да при том не угрожава остале учеснике у саобраћају.

Првостепена пресуда, насупрот оваквом ставу тужиоца, садржи јасне, довољне и непротивречне разлоге о свим одлучним чињеницама а из утврђења које првостепени суд темељи и на налазу и мишљењу

вештака саобраћајне струке, који налази:

- да окривљени није имао могућности да избегне ову саобраћајну незгоду и у ситуацији да је у левом спољном возачком огледалу могао уочити бициклисту у тренутку када је у фази претицања ушао у зону прегледности ограничено левим ивицама приколица, при чему је бициклиста могао ући у зону прегледности окривљеног око 1 секунде пре пада оштећеног на коловоз, а у времену од 1 секунде окривљени није имао могућности да кочењем заустави или измицањем значајније бочно помери скуп возила удесно и избегне контакт са телом возача бицикла - оштећеног;

- да би сада пок. оштећени бициклиста извршио претицање био му је потребан простор ширине најмање 3,5м, а како је ширина коловоза на месту незгоде 3м, то није било довољно да возач бицикла изврши претицање скупа возила, а да при том задржи бицикл на коловозу;

- у ситуацији кретања скупа возила уз леву ивицу коловоза, сада пок. оштећени имао је разлог да не започне претицање, јер је ту радњу морао извести вођњом бицикла око 70м по травнатој површини поред коловоза;

- окривљени и да је имао бочни ретровизор пре померања скупа возила у лево, под претпоставком да је оштећени био иза скупа возила, није могао уочити оштећеног, ако је исти био иза приколице, унутар габарита, односно ширине приколице.

Такође, првостепена пресуда садржи оцену свих изведених доказа и на основу истих првостепени суд не утврђује узрочно последичну везу између поступања окривљеног у датој саобраћајној ситуацији и настанка штетне последице, а код утврђења да је у конкретној саобраћајној ситуацији не постоје трагови који указују да је приколица трактора оборила оштећеног као бициклисту и да је дошло до било каквог бочног контакта, а што указују и вештаци саобраћајне и медицинске струке, па према томе првостепени суд правилно закључује да је до пада бициклисте - оштећеног приликом претицања трактора, могло доћи и евентуално услед удара бициклисте у циглу на банкини.

На основу правилно утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је извео и правилан правни закључак, да није било поузданих доказа да су радње окривљеног у узрочно-последичној вези са наступелом последицом, о чему је на страни 11 став 2 и 3 образложења дао јасне разлоге.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Мирјана Пузовић, с.р.

Председник већа-судија,
Горан Чавлина, с.р.